

Anul XII, Nr. 298

12 mai 2019

Duminica a III-a după Paști
-a Femeilor mironosițe -

Parohia „Vovidenia“ Galați

- buletin duhovnicesc bilunar-



APOSTOLUL DUMINICII A III A DUPĂ PAȘTI

„În zilele acelea, înmulțindu-se ucenicii, eleniștii murmurau împotriva evreilor, pentru că văduvele lor erau trecute cu vederea la slujirea cea de fiecare zi. Și, chemând cei doisprezece mulțimea ucenicilor, au zis: Nu este drept ca noi, lăsând de o parte cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese. Drept aceea, fraților, căutați șapte bărbați dintre voi cu nume bun, plini de Duh Sfânt și de înțelepciune, pe care noi să-i rânduiim la această slujbă. Iar noi vom stărui în rugăciune și în slujirea cuvântului. Și a plăcut cuvântul înaintea întregii mulțimi; și au ales pe Ștefan, bărbat plin de credință și de Duh Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmena, și pe Nicolae, prozelit din Antiohia, pe care i-au pus înaintea apostolilor, iar aceștia, rugându-se, și-au pus mâinile peste ei. Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea foarte numărul ucenicilor în Ierusalim, încă și mulțime de preoți se supunea credinței“.

(Faptele Apostolilor, VI, 1-7)

**2019: ANUL OMAGIAL AL SATULUI ROMÂNESC
(AL PREOȚILOR, ÎNVĂȚĂTORILOR ȘI PRIMARILOR
GOSPODARI) ȘI ANUL COMEMORATIV AL PATRIARHILOR
NICODIM MUNTEANU ȘI IUSTIN MOISESCU ȘI AL
TRADUCĂTORILOR DE CĂRȚI BISERICESTI**

Femeia de ieri, de azi, dintotdeauna

„În tușe vibrante, viguroase, alteori gingașe au surprins pictorii femeia în diverse ipostaze. O regăsim adesea în simplitatea lumii de la țară sau în tumultul orașului ce capătă valențe metafizice prin însăși prezența ei acolo. Fie că jocul de lumini și umbre urmărește cu insistență expresia chipului, fie armonia încadrării ei în spațiu și timp la vremea vreunei îndeletniciri sau la odihnă, fie dezvăluie indiscret urmele vârstei, femeia apare mereu aceeași, atunci ca și acum. Chipul tinerețelor iradiază frumusețea inocenței, al mamelor fericirea de negrăit a maternității, cel al bătrânelor, înțelepciunea acumulată de-a lungul unei îndelungi vieți sinuoase.

Puse una lângă alta, țărănuțele lui Grigorescu, mamele lui Ressu, Safta florăreasa a lui Luchian și multe alte femei necunoscute de pe pânze intitulate generic „portret de femeie” dau tabloul integral al complexității universului feminin cu trăiri și stări multiple - îngândurări, griji, speranță, bucurie, grație, protecție, vivacitate. Și toate acestea cu acuratețea unei cercetări științifice. Indiferent că imaginea femeii este idealizată sau realistă, legată de lumea materială în care se situează, toți acești pictori nu și-au propus să surprindă frumosul, ci „esența permanențelor”, cum spunea Ștefan Luchian, rânduite de Creator în firea feminină, în sufletul ei, de unde izvorăște frumosul autentic.

Femeia societății moderne se regăsește în galeria acestor portrete, în ciuda străduințelor multora de a o arăta complet diferită de femeia de altădată. În ansamblu, aceștia pretextează că și-ar fi erodat feminitatea în acerba competiție a egalității cu bărbatul. Ceea ce se schimbă, de fapt, este viziunea asupra ei, sub influențele timpului. Dacă dominantă zilelor noastre este abordarea pragmatică în aprecierea femeii, atunci ea va încerca să își valorizeze această latură și atunci vom avea o viziune a femeii pragmatice. Punerea în valoare a simțului practic, însă, nu înseamnă neapărat neglijarea laturii sensibile. Este doar o modalitate de adaptare la cerințele vremii. Contează, aici, cât de mult își dorește femeia să aparțină acestei lumi și să nu o dezamăgească, pentru că trebuie să fie permanent atentă (ca și bărbatul, de altfel) să nu nesocotească rostul pentru care a fost creată. În prezent, ca și altădată, măsura credinței în Dumnezeu i-a dat măsura

în societate. Doar în acest fel și-a găsit locul și împlinirea în această lume.

Femeia poate fi „o lumină în sfeșnic, în societate”, spunea părintele Cleopa, „dacă este credincioasă, corectă, harnică, pricepută în toate problemele. Dacă este prezentă, ea n-are nevoie să predice, că viața ei predică”.

Faptul că femeia de ieri și de azi este femeia dintotdeauna o afirmă lămurit părintele Arsenie Papacioc: femeia din timpurile noastre este aceeași pe care a creat-o Dumnezeu, context în care „astăzi” nici nu există. Femeia este extraordinară în creația lui Dumnezeu și printre creațiile Lui, mai spunea părintele, iar „maternitatea joacă un rol primordial în ceea ce privește creația lui Dumnezeu, om și femeie”. Prin măiestria penelului, pictorii încearcă să surprindă tocmai felul în care femeia se face, concret, extraordinară în lumea creată de Dumnezeu“.

(Gabriela Zamora, în Ziarul Lumina, 8 Mai 2019)

Convertirea și obișnuința

„Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca, pe care o pomenim în Duminica a cincea a fiecărui Post al Paștilor, este pentru creștinul ortodox un model de viață ascetică aspră în urma unei schimbări drastice survenite în viața personală. Viața acestei cuvioase ne lasă să înțelegem că ea fusese botezată și totuși nu trăia după rânduiala creștinilor, ci într-o viață departe de legea morală scrisă în sufletul oricărui om. Sfântul Sofronie vrea să ne atragă atenția prin această scriere, cu totul ieșită din comun, că obișnuința de a fi creștin se poate transforma, prin uitarea de sine, într-o viață păcătoasă, care nu are nimic de-a face cu Hristos, chiar dacă aparent nu există semnalmente de încălcare a vreunei porunci. Viața Sfintei Maria Egipteanca este o pildă, scrisă într-un registru al extremelor, despre regăsirea acelei scânteii din sufletul fiecărui om, care-l face să ardă pentru Dumnezeu, să facă totul pentru a fi împreună cu El, chiar dacă aceasta înseamnă priveghere și post extrem de aspru pentru tot restul vieții.

Ce înseamnă însă pentru noi, cei de astăzi, pilda Sfintei Maria? Ne punem această întrebare pentru că viața Sfintei Maria este accentuată în timpul fiecărui Post Mare cu un scop precis, acela de a ne veni în fire, chiar dacă ni se pare că suntem pe calea cea bună. Oare bătrânul Zosima, care se credea mai bun și mai drept decât toți ceilalți creștini,

nu îl reprezintă pe fiecare creștin care împlinește toată dreptatea și se crede vrednic atât de Împărtășanie, cât și de Împărăție? Dar nu i-a trimis oare Dumnezeu lui Zosima atenționare prin fosta destrăbălată Maria, care trăia de patru decenii în pustia Iordanului? Exact așa cum a făcut odinioară cu poporul care-l îmbulzea în căutare de minuni, arătând pe femeia cananeeancă, disprețuită de toți, sau pe sutașul, ambii străini de neam și de credință.

Problema noastră este însă și mai gravă, pentru că noi avem discursul asemănării noastre cu Maria Egipteanca: ce îndrăzneală!? Iar pe Zosima, care a trăit în nevoițe întreaga lui viață, îl vedem doar ca pe cineva care vine să sublinieze bunătatea noastră. Lucrurile se inversează în mintea noastră și obișnuința de „creștini practicanți” ne justifică acțiunile răutăcioase și păguboase pe alocuri, motivate de posturile, metaniile, slujbele, spovedaniile, colivele și alte fapte bune cu care ni-L facem pe Dumnezeu dator. Toate slujbele ne vorbesc despre nimicnicia noastră în fața lui Dumnezeu, iar noi ne închipuim fii și moștenitori. Rugăciunile preoților vorbesc despre faptul că „toată dreptatea noastră este înaintea Ta ca o cârpă lepădată” (Is. 64, 5), iar noi ne batem cu pumnul în piept. Frații din mănăstirea la care ajunsese bătrânul Zosima plecau în pustie pentru cinci săptămâni, iar noi credem că suntem vrednici a ne împărtăși în fiecare zi.

Dacă analizăm astfel lucrurile, vom vedea cât de departe suntem de mesajul acestei viețuiri minunate și cât de intangibil devine exemplul Cuvioasei Maria, chiar dacă acesta ne este pus în față în fiecare an. În schimb, avem un discurs despre pocăință, asprimea vieții și mântuirea păcătoșilor foarte articulat și filosofic. De aceea am și ajuns să fim convinși că schimbarea noastră nu este necesară, atât timp cât ne-am obișnuit să „avem întotdeauna dreptate”, justificându-ne orice greșală prin sloganuri mărețe“.

(Pr. Eugeniu Rogoti, în Ziarul Lumina, 14 Aprilie 2019)

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro